

ik kan mijn minnaar
niet aanschouwen;

waar bleef 't teeken?
Kom nader staan!

De dag treedt af
in dof verdriet,

wat in mij wel
ten nacht geschiedt,

't is pijn van hel
en duisternis,

want buiten u
is 't àl gemis.

Ik heb u lief:
dit is mijn nood,

ik heb u lief
breng mij mijn dood!

Want in den dood
Zal alle lust

naar liefde zin-
ken in de rust.

Daar zal 'k bevrijd
zijn neergeleid.
